

בבית המשפט בירושלים

בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

עת"ס 18/_____

1. עיריית כפר סבא מס' זיהוי 500269006
 2. המועצה האזורית דרום השרון מס' זיהוי 500242201
 3. המועצה המקומית כוכב יאיר – צור יגאל מס' זיהוי 500212246
 4. המועצה המקומית ג'לג'וליה מס' זיהוי 500206271
 5. המועצה המקומית אלפי מנשה מס' זיהוי 500237508
- כולם יחדיו על-ידי ב"כ עוה"ד ברק קינן ואח'
משרד מ. פירון ושות', עורכי דין ונוטריונים
מרח' השלושה 2, תל אביב
טל: 03-7540000 פקס: 03-7540031

העותרות

- נגד -

1. הועדה הלאומית לתשתיות – מינהל התכנון
מרח' יפו 232, קומה ד', ת.ד. 36078, ירושלים 91360
טל: 02-5312666 פקס': 0774448813
2. רשות החשמל
כתובת: ת.ד. 1296, ירושלים 91012
טל: 02-6217144 פקס': 02-6217122
3. רשות מקרקעי ישראל
מרח' הצבי 15, בניין בזק, ת.ד. 36666, ירושלים, 9136601
טל: 03-9533333 פקס': 02-6549052
4. משרד התשתיות הלאומיות, האנרגיה והמים
מרח' יפו 216 ת.ד. 36148 ירושלים
טל: 02-5006707 פקס': 02-5006706

המשיבות

1. רינדיר אנרגיה בע"מ ח.פ. 515327369

מרח' מצדה 7 בני ברק
טל': איתי רוכמן: 052-6930001

משיב פורמאלי

עתירה מינהלית

מוגשת בזאת עתירה מינהלית בהתאם להוראות סעיף 17 לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן: "החוק"), במסגרתה מתבקש בית-המשפט הנכבד לקבוע, בין היתר, כי תשובת המשיבה 2 מיום 28.6.2018, שלא לחשוף ו/או למסור את המידע המבוקש, כמפורט בעתירה זו, מהטעם שמדובר ב"סודות מקצועיים מסחריים" בהתאם לסעיפים 9(ב)(6) ו-9(ב)(7) לחוק, בטלה, ולהורות למשיבות למסור לעותרות, ללא דיחוי, את המידע והמסמכים המבוקשים על ידה בהתאם לחוק, והכל כמפורט בעתירה זו להלן.

כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבות בהוצאות העותרות במסגרת הליך זה, לרבות שכר טרחת עו"ד בצירוף מע"מ כדין.

יצוין, כי ככלל ההדגשות בציטוטים המובאים במסמך זה להלן אינן במקור, אלא אם נאמר במפורש אחרת.

לאור חשיבותה הרבה של עתירה זו, אלפי תושבים בסביבת המקרקעין, המתנגדים להקמתה של תחנת הכח המזרחית (כהגדרת מונחים אלו להלן), חתמו על עצומה, אשר העתק מדף האינטרנט שלה מצ"ב לעתירה זו, כחלק בלתי נפרד הימנה, ומסומנת בספרה "1".

ואלה טעמי העתירה:

א. הצדדים לעתירה

1. העותרות הינן הרשויות המקומיות הנמצאות באזור המקרקעין (כהגדרתם להלן).
2. המשיבה 1, הועדה הלאומית לתשתיות (להלן: "הות"ל"), היא רשות סטטוטורית במינהל התכנון, שהוקמה בשנת 2002, במסגרת תיקון מס' 60 לחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה – 1965 (להלן: "חוק התכנון"). הות"ל הוקמה במטרה למסד גוף תכנון ייחודי, אשר יתמחה בקידום סטטוטורי ותכנון של תכניות מפורטות לפני ביצוע, בלוח זמנים קצר, עבור תכניות תשתית בעלות חשיבות לאומית.
3. המשיבה 2, רשות החשמל הינה הרשות הרגולטורית למשק החשמל הישראלי. תפקידה, בין היתר, לאזן בין שמירה על מסגרת תעריפים הוגנת לצרכני החשמל, לבין תמיכה ביזמים פרטיים בתחום ייצור וקידום חשמל. על פי החלטת הממשלה (כהגדרתה להלן), רשות החשמל אמורה להמציא אישור לקיומה של זיקה למקרקעין.
4. המשיבה 3, רשות מקרקעי ישראל, הינה רשות ממשלתית, הקובעת, באמצעות מועצת מקרקעי ישראל, את מדיניות המקרקעין במדינה, ואשר הינה נציגת רשות הפיתוח ומדינת ישראל שהינן הבעלים של חלק מהמקרקעין נשוא עתירה זו.
5. המשיב 4, משרד התשתיות הלאומיות, האנרגיה והמים, אחראי על כל משקי האנרגיה ומשאבי הטבע של מדינת ישראל, ביניהם הגז הטבעי ועוד. המשרד מפקח על הגופים הציבוריים והפרטיים שפועלים בתחומים אלו, תוך הסדרת השוק, הגנה על הצרכן ושמירה

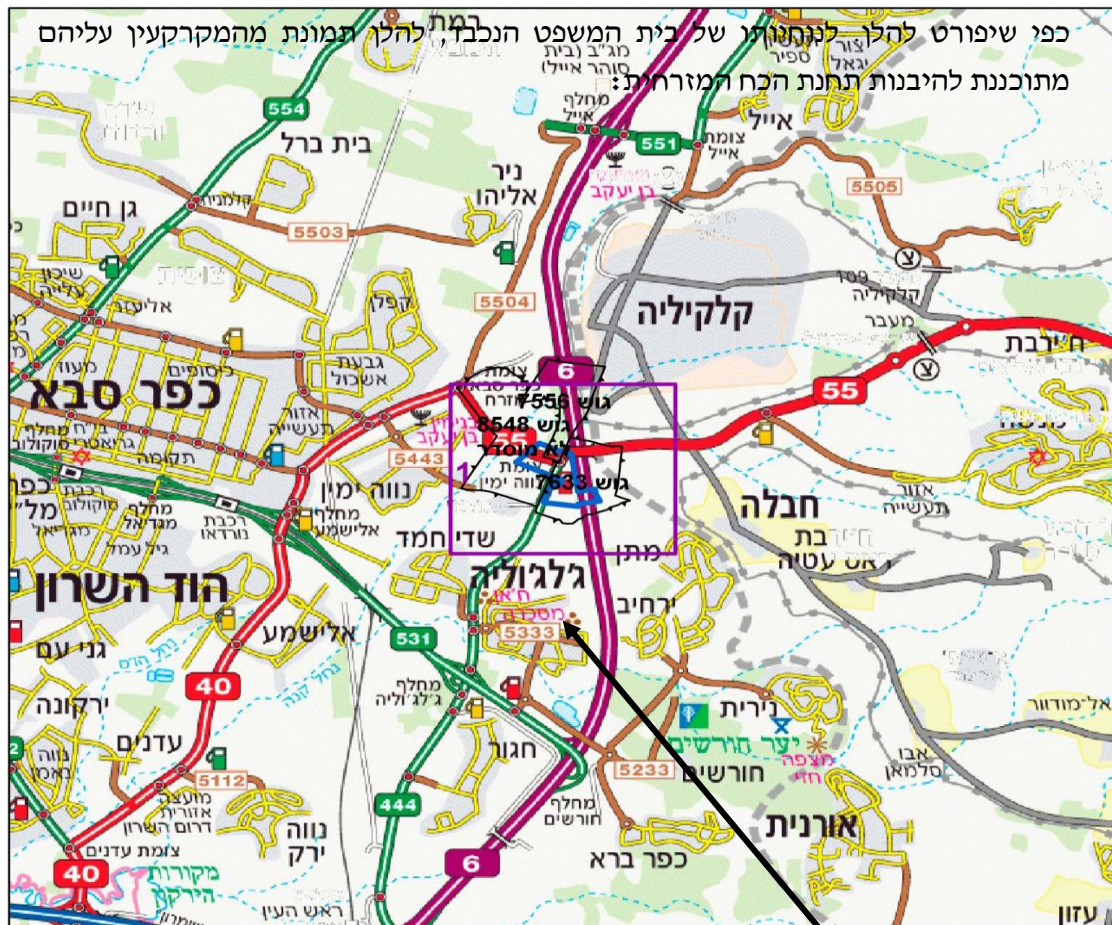
על הסביבה. על פי החלטת הממשלה (כהגדרתה להלן), משרד זה אחראי על הסמכת הגופים הרלוונטיים ליצירת תכנית לתשתית לאומית ולהגשתה לות"ל.

6. המשיב הפורמאלי, חברת ריינדיר אנרגיה בע"מ, הינו היזם של תת"ל 91 שהוסמכה לכאורה על פי החלטת הממשלה להכנת תת"ל 91 להקמת תחנת הכח המזרחית המתוכננת במקרקעין.

ב. העובדות הדרושות לעתירה

ב.1. רקע כללי בתמצית

1. המדובר בבקשה של העותרות לקבלת כל המידע הרלוונטי בקשר לתשתית לאומית מס' תת"ל 91 (לעיל ולהלן: "תת"ל 91"), להקמת "תחנת הכח המזרחית" במחזור משולב (גז טבעי וסולר) שתמוקם בסמוך לתחנת הדלק "מפגש השלום" – הנמצאת מזרחית לעיר כפר סבא, מערבית לכביש 6, דרומית לכביש 55, בסמוך לכביש 444, במקרקעין הידועים כגוש 8548 חלק מחלקות 7-8 ו-12, גוש 7556 חלקה 67 וחלק מחלקות 29, 65-66 וגוש 7633 חלק מחלקות 1, 4-6, 20, 23-24, 26-27, 31, 33-35, 52-16, 54-56, 59-61, שהינם בבעלות מדינת ישראל ורשות הפיתוח ובעלות ה"ה חסן אבו דיה, צלאח אבו דיה, שפא אבו דיה וחפיזה בשארה (לעיל ולהלן: "תחנת הכח המזרחית" ו- "המקרקעין", בהתאמה), והכל

<p style="text-align: center;">מיקום מתוכנן לבניית תחנת הכח המזרחית</p>
--

2. כפי שניתן לראות בתמונה המוצגת לעיל, מיקום תחנת הכח המזרחית, אשר עתידה להשתרע על פני שטח של **278.817 דונם** [מתוך אתר הות"ל הרשמי מיום 6.8.2018], נמצא בסמיכות גבוהה לרשויות המקומיות מסביבה (מרחק שנע בין 700 – 1800 מטרים), **דבר אשר עלול לסכן את בריאותם וכתוצאה מכך את חייהם של האוכלוסייה ברשויות מקומיות אלה, ביניהן העותרות.**

3. ביום **2.4.2017** התפרסמה החלטת ממשלה מספר 2592 בנושא "עידוד מאגרים קטנים ובינוניים והכרזה על שעת חירום במשק הגז הטבעי" (לעיל ולהלן: "**החלטת הממשלה**").

החלטת הממשלה מצ"ב לעתירה זו, כחלק בלתי נפרד הימנה, ומסומנת בספרה "**2**".

4. במסגרת החלטת הממשלה נקבעו הוראות לתכנון תחנות מבוססות גז טבעי ואנרגיה מתחדשת ליצירת מלאי תכניות למשק החשמל, ביניהן תנאים וקריטריונים להסמכת גופים להכנת תכנית לתשתית לאומית לייצור חשמל ולהגשתה לות"ל, במסגרתם נקבע, בין היתר:

4.1 תנאים וכללים להסמכת גופים רלוונטיים להכנת התכנית לתשתית הלאומית ולהגישה לות"ל, ובלבד שאותם גופים רלוונטיים הגישו בקשה להסמכה פרטנית עד למועד החלטת הממשלה בצירוף מסמכים להוכחת זיקה למקרקעין.

4.2 כי להגשת בקשת ההסמכה (להכנת תכנית) יצורף אישור רשות החשמל על **קיומה של זיקה למקרקעין.**

עוד צוין כי ההסמכה הנ"ל **מותנית** בקבלת אישור רשות החשמל שקיימת זיקה למקרקעין – וזאת בתוך 60 ימים ממועד החלטת הממשלה, היינו עד ליום **2.6.2017**.

5. ביום **30.10.2017** התקיים דיון בות"ל בעניין פרסום דבר הכנת התת"ל 91 על פי סעיפים 77-78 לחוק התכנון והתקבלה החלטה בות"ל כדלקמן (להלן: "**החלטת הות"ל**"):

"הוועדה שמעה את הסקירה שהציגה נציגת משרד האנרגיה והתרשמה מהצורך בהוספת תחנות כח שיוקמו ע"י המגזר הפרטי לשם מתן מענה לצרכים עתידיים של המשק ומתן אפשרות לתחרות לצורך הורדת מחירי החשמל.

הוועדה התרשמה כי המיקום המוצע בסמוך לתחנת התדלוק 'מפגש השלום' הינו מקום ראוי לתחנה מטעמים של ניצול שטח כלוא בין מערכת כבישים ושטח מופר בסמוך לאזור הביקוש במרכז הארץ, והקרבה לתשתיות חשמל וגז טבעי."

החלטת הות"ל מיום 30.10.2017 מצ"ב לעתירה זו, כחלק בלתי נפרד הימנה, ומסומנת בספרה "**3**".

6. לבסוף, ביום 19.11.2017 התפרסמה הודעת הות"ל מכח סעיפים 76ג(1) ו-77 לחוק התכנון, בדבר הכנת תת"ל 91, על פיה מטרת תת"ל 91 היא הקמת תחנת הכח המזרחית בגז טבעי בהספק של עד 1300 מגה וואט וחיבורה למערכות הולכת החשמל, הגז הטבעי והדלק.

2. ב. פניות העותרות אל המשיבות לקבלת המידע המבוקש

7. בחודש אוגוסט 2017, השתתפו העותרות במפגש ראשון שנערך ביחס לתת"ל 91. כבר במועד זה ביקשו העותרות לנהל את ההליך בשקיפות מירבית ולקבל מידע בכל הקשור לכך, וכן הביעו את התנגדותם הרשמית והמפורטת להקמת תחנת הכח המזרחית (מרכזית) במקרקעין, בין היתר מהטעמים הבאים: **"התנהלות חסרת כל שקיפות בעניין תכנון הקמת תחנת הכוח; מאפייניו הפרטניים והתכנוניים של תא השטח שעליו מתוכננת לקום תחנת הכוח; הכוונה להעמיס מקור משמעותי של זיהום אויר באזור עמוס מפגעים מזהמים ממילא ובסמוך לריכוזי אוכלוסין גדולים; ועקב חשש בטחוני בהקמת מתקן גז רגיש במיקום המוצע בסמוך לשטחי הרשות הפלסטינית"**.

התנגדות העותרות כאמור, נחתמה בבקשה מפורטת לקבלת כל המידע והחומרים שעל היזם לספק במסגרת ההליך ולהתעדכן בלוחות הזמנים. עוד הודגש על ידי העותרות כי ביקשו לעיין בזיקה הקניינית, שהצגתה כאמור צריכה להיות בתוך 60 ימים ממועד החלטת הממשלה, ושהינה תנאי מוקדם לקידום התכנון המבוקש על פי החלטת הממשלה (ראו לעניין זה את האמור בסעיף 4.2 לעתירה זו).

8. ביום 30.10.2017, השתתפו נציגי העותרות בדיון שהתקיים בות"ל (ראו בסעיף 5 לעיל).

9. עוד באותו היום, שלח מר עידן חסון, עו"ד, יועץ מטעם עיריית כפר סבא (להלן: "עידן חסון"), דוא"ל ליו"ר ולחברי הות"ל במסגרתו חזר על בקשתו, כפי שעלה גם במהלך הדיון בות"ל, לקבלת כל הבחינות שנערכו על ידי הות"ל ביחס לחלופות שעלו במסגרת הדיון, ישה-ישימות קניינית שלהם זכתה לציון 'בינוני' או 'נמוך' מטעם החברה היזמית", וכן ביקש לקבל לעיון של העותרות את פירוט ותוכן הבחינות שנעשו על ידי המשיבה 1, ולאחר מכן להוסיף את המידע הנ"ל לפרוטוקול הדיון האמור.

10. ביום 14.12.2017 פנה מר אנדרס מלינקביץ, עובד עיריית כפר סבא, מטעם העותרות, בכתב אל המשיבה בבקשה לקבל מידע בקשר לתת"ל 91 ולתחנת הכח המזרחית, כהגדרתם לעיל, בהתאם להוראות סעיף 7(א) לחוק (להלן: "הבקשה לות"ל").

כן צורף לבקשה אישור תשלום אגרה ע"ס של 20 ₪, בעבור הטיפול בבקשה לות"ל.

העתק צילומי מהבקשה לות"ל מיום 14.12.2017 ובו אישור על תשלום האגרה, מצ"ב לעתירה זו, כחלק בלתי נפרד הימנה, ומסומן בספרה "4".

11. ביום 25.1.2018, ולאחר שחלף למעלה מחודש ימים ממועד הגשת הבקשה לות"ל, פנו העותרות פעם נוספת אל היועץ המשפטי של הות"ל בדרישה חוזרת לקבלת כל המידע והחומרים בקשר לתת"ל 91, תוך הדגשה כי העותרות ימביעים דאגה עמוקה בנוגע

לתקינות הליך תכנון הקמת תחנת הכח המזרחית במפגש השלום ודורשים לעיין בחומרים מהותיים בעניין זה... (להלן: "פניית העותרות").

העתק צילומי מפניית העותרות ליועמ"ש הות"ל מיום 25.1.2018, מצ"ב לעתירה זו, כחלק בלתי נפרד הימנה, ומסומן בספרה "5".

12. במסגרת פניית העותרות ביקשו העותרות, פעם נוספת, באופן מפורט וברור את המידע המבוקש הנדרש לצורך קיום הליך שקוף וראוי מסגרת הליך זה, ולרבות המידע כדלקמן:

12.1 **אישור רשות מקרקעי ישראל לשימוש בקרקע שבבעלות רשות הפיתוח ומדינת ישראל (חלקות 4, 20 ו- 51 בגוש 7633) ולכל חלקה שהתווספה מאז ההצגה בתת"ל 91 בדיון מיום 30.10.2017.**

12.2 **אישור רשות החשמל לקיומה של זיקה קניינית ותיעוד של מועד המצאת הזיקה.**

12.3 **סטטוס עדכני של גודל תא השטח עליו מתוכננת תחנת הכח וזיקה קניינית כאמור לכל תא שטח חדש שהתווסף לתכנון מאז הדיון ביום 30.10.2017.**

12.4 **המלצת מנהל התכנון לגבי זיקה תכנונית (כנדרש על פי החלטת הממשלה).**

12.5 **תיעוד בחינת החלופות שהתנהלה בות"ל על פי דבריו של יו"ר הות"ל בדיון מיום 30.10.2017 בנוגע לאלה שנפסלו בשל הסעיף "ישימות קניינית".**

12.6 **היתכנות כלכלית של היזם.**

(כל המידע והחומרים כמפורט בעתירה זו ובפניית העותרות יקראו לעיל ולהלן: "המידע המבוקש").

13. **ביום 28.1.2018 נמסרה תגובת הות"ל (להלן: "תגובת הות"ל") לפיה:**

13.1 **בות"ל מקודמת תכנית לתחנת כח בגז טבעי – תת"ל 91.**

13.2 **יזם התכנית הוא חברת ריינדיר אנרגיה בע"מ (לעיל ולהלן: "היזם") ועל פי מידע שהוצג על ידם, חברת סימנס היא בעלת מניות מהותית בחברת ריינדיר.**

- 13.3 תת"ל 91 הוכרזה לפי סעיף 77 לחוק התכנון ובמשרדי הות"ל ממתניים לקבלת מסמכי התכנית לבדיקה תכנונית מוקדמת (תנאי סף). בנוסף, צורפה הבקשה לקידום התכנית בות"ל.
- 13.4 בכל הקשור למידע נוסף, לרבות ביחס לדיונים ו/או לפרוטוקולים בקשר לתת"ל 91 – הפנתה הות"ל לאתר מינהל התכנון, שם, לשיטתה, קיים המידע המבוקש.
- 13.5 לבסוף, צוין מעבר לאמור לעיל, לא אותר כל מידע נוסף הרלוונטי לבקשה לות"ל.
- העתק צילומי מתגובת הות"ל, מצ"ב לעתירה זו, כחלק בלתי נפרד הימנה, ומסומנת בספרה **"6"**.
14. ברי, כי עסקינן בתגובה חלקית בלבד אשר אינה עונה על בקשות העותרות למידע המבוקש, ולמעלה מכך – לא עניינית.
15. לאור האמור, **ביום 14.2.2018** נשלח מכתב ליועץ המשפטי של הות"ל (להלן: **"יועמ"ש הות"ל"**), מאת הח"מ, בבקשה חוזרת לקבלת המידע המבוקש.
16. **ביום 15.2.2018**, השיב יועמ"ש הות"ל באמצעות הדוא"ל כי: **"מחמת עומס עבודה רב טרם התפניתי להשיבך"**. **ביום 5.3.2018**, נשלחה תזכורת נוספת על ידי הח"מ באמצעות הדוא"ל ליועמ"ש הות"ל.
- מכתב הח"מ מיום 14.2.2018, תגובת יועמ"ש הות"ל מיום 15.2.2018 ותזכורת הח"מ מיום 5.3.2018, מצורפים לעתירה זו, כחלק בלתי נפרד הימנה ומסומנים במאוחד בספרה **"7"**.
17. משחלף הזמן, ולא התקבל כל מענה ענייני, פנה הח"מ במכתב נוסף ליועמ"ש הות"ל **ביום 8.3.2018**, בתזכורת ובבקשה נוספת להמצאת כל המידע המבוקש.
- מכתב הח"מ מיום **8.3.2018**, מצורף לעתירה זו, כחלק בלתי נפרד הימנה ומסומן בספרה **"8"**.
18. בנוסף לאמור לעיל, למעלה מן הצורך, ועל מנת למצות את מלוא ההליכים מול הות"ל (ככל הניתן), **ביום 15.3.2018** פנה הח"מ במכתב תזכורת נוסף לפניית מטעם העותרות לפי החוק. מכתב הח"מ מיום 15.3.2018, מצורף לעתירה זו, כחלק בלתי נפרד הימנה ומסומן בספרה **"9"**.
19. לאחר שהמשיבה 1 ניצלה את פרקי הזמן המותרים בחוק לשם קבלת החלטה והרבה מעבר לכך, **ביום 20.3.2018** שלח יועמ"ש הות"ל תגובה מטעם המשיבה 1, אשר לא סיפקה מענה אמיתי וענייני לשאלות העותרות, ובמיוחד לשאלה החשובה ביותר, האם קיימת זיקה קניינית לכלל המקרקעין לצורך הקמת תחנת הכח המתוכננת.
- מכתב יועמ"ש הות"ל מיום 20.3.2018, מצורף לעתירה זו, כחלק בלתי נפרד הימנה ומסומן בספרה **"10"**.

20. **להפתעתן הרבה של העותרות**, במכתב האמור מיום 20.3.2018, ציין יועמ"ש הות"ל כי אין ברשות הות"ל את אישור רשות החשמל לקיומה של זיקה קניינית ואין ברשות הות"ל תיעוד של מועד המצאת הזיקה וכי לא הוגש לות"ל אישור כאמור.
- לפיכך, בכל הקשור לזיקה הקניינית ולבעלות במקרקעין הציעה הות"ל במכתב כאמור, שהעותרות יפנו, בעצמם ועל חשבונם, למשיבות 2 ו-3 לקבלת המידע המבוקש בכל הקשור לזיקה הקניינית במקרקעין.
21. לאור האמור לעיל, **ביום 29.3.2018**, שלח הח"מ מטעם העותרות מכתב תגובה לות"ל על פיו מבוקש **לעצור לאלתר** את הליכי התכנון וקידום תת"ל 91, וזאת עד להמצאת והצגת כל המסמכים והאישורים הנדרשים, בפרט אישור אודות הזיקה הקניינית למקרקעין, אשר בלעדיה לא ניתן לעשות שימוש במקרקעין למימוש וקידום תת"ל 91.
- מכתב הח"מ מיום 29.3.2018, מצורף לעתירה זו, כחלק בלתי נפרד הימנה ומסומן בספרה **"11"**.
22. יתרה מזאת, למען הזהירות ולאור דחיפות הנושא, פנו העותרות בבקשה לקבלת מידע לפי החוק, בעצמם ועל חשבונם למשיבות 2 ו-3 וכן למשיבה 4, אשר על פי החלטת הממשלה אמונה על הסמכת הגופים לתכנון והקמת פרויקטים מסוג זה.
- מכתבי הח"מ מיום 29.3.2018 למשיבות 2-4 מצורפים לעתירה זו, כחלק בלתי נפרד הימנה ומסומנים במאוחד בספרה **"12"**.
23. **ביום 18.4.2018** נשלח אל הח"מ מכתב מאת משרד האנרגיה (משיבה מס' 4), אליו צורף מסמך מאת רשות החשמל (המשיבה מס' 2) בנושא הודעה בדבר השלמת בדיקת הזיקה למקרקעין. עם זאת, על פי המכתב האמור והמסמך של רשות החשמל שצורף לו, לא פורט דבר על המקרקעין לגביהם נבדק האם קיימת זיקה קניינית, ואילו בדיקות נערכו ביחס לכך והאם תואמות את האמור בהחלטת הממשלה.
- המכתב מיום 18.4.2018 מצורף לעתירה זו, כחלק בלתי נפרד הימנה ומסומן בספרה **"13"**.
24. זאת ועוד, ביום 21.5.2018, ומשלא התקבל כל מענה עד למועד זה, שלחה הגב' יעל בנט-מאיר, תושבת היישוב מתן ומטעם העותרות, מכתב נוסף לות"ל בבקשה נוספת (!) לקבל את כל המידע המבוקש לאלתר.
- מכתבה של הגב' בנט-מאיר מצורף לעתירה זו, כחלק בלתי נפרד הימנה ומסומן בספרה **"14"**.
25. בנוסף לאמור לעיל, ולמען הזהירות, **ביום 23.5.2018**, הגישו העותרות, באמצעות הגב' בנט-מאיר **בקשה נוספת לפי החוק** לות"ל (המשיבה מס' 1), בשל העובדה כי לא התקבל מענה ענייני ומפורט עד למועד זה. **ביום 27.5.2018**, התקבל אישור בכתב מטעם מינהל התכנון כי התקבלה הבקשה לפי החוק והועברה לטיפול.
- כן צורף לבקשה אישור תשלום אגרה ע"ס של 20 ₪, בעבור הטיפול בבקשה.

העתק צילומי מהבקשה הנוספת לפי החוק **מיום 23.5.2018** ובו אישור על תשלום האגרה, וכן אישור אודות קבלת הבקשה מצ"ב לעתירה זו, כחלק בלתי נפרד הימנה, ומסומנים בספרה **"15"**.

26. **ביום 13.6.2018**, התקבל מכתבו של יועמ"ש הות"ל, אליו צורף אישור רשות החשמל אודות קיומה של זיקה, אשר בדומה לתגובות שהתקבלו עד כה, גם במקרה זה, לא התקבל כל פירוט כמבוקש על ידי העותרות. למעשה, מכתבו של יועמ"ש הות"ל, אינו מחדש דבר וחצי דבר ביחס לבקשות החוזרות והנשנות מטעם העותרות.

מכתבו של יועמ"ש הות"ל **מיום 13.6.2018**, מצורף לעתירה זו, כחלק בלתי נפרד הימנה ומסומן בספרה **"16"**.

27. ביום 28.6.2018 התקבל מענה מאת המשיבה 4, שהעבירה את הטיפול בנושא למשיבה 2, שכן על פי מכתבה של המשיבה 4 נושא פניית העותרות הינו **"...בתחום הפעילות השוטפת של רשות החשמל..."**.

מכתבה של הגב' יסמין סיאני **מיום 28.6.2018**, מצורף לעתירה זו, כחלק בלתי נפרד הימנה ומסומן בספרה **"17"**.

28. עוד באותו היום (28.6.2018) התקבלה התייחסות המשיבה 2 (רשות החשמל), שלשיטתה: **"...המסמכים המבוקשים הינם סודות מקצועיים מסחריים והועברו לרשותנו בידיעה שאין אנו מעבירים אותם לצד ג' וזאת בהתאם לקבוע בחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 בסעיף 9(ב)(6)..."**, ומשכך הובהר במכתב זה כי בקשתנו לקבלת המידע **נזחית** (להלן: **"תשובת המשיבה 2"**).

מכתבה של הגב' עידית ימיני **מיום 28.6.2018**, מצורף לעתירה זו, כחלק בלתי נפרד הימנה ומסומן בספרה **"18"**.

29. נוכח האמור לעיל ולאור העובדה שעד למועד זה טרם התקבל המידע המבוקש, ובמיוחד נוכח סירובה של המשיבה 2 למסירת המידע כאמור, מוגשת עתירה זו.

30. למרבה הצער, וחרף נקיטת כל הצעדים האפשריים לקבלת מידע מאת הגורמים הרלוונטיים על ידי העותרות או מי מטעמם, לרבות פניות חוזרות ונשנות לות"ל, הגשת מספר בקשות לפי החוק, פנייה לגורמים נוספים רלוונטיים ועוד, בכתב ובעל פה, עד למועד כתיבת שורות אלה, **לא התקבל כל המידע המבוקש**, וזאת בניגוד לקבוע בחוק.

31. חשוב לציין כי קיומה של זיקה קניינית למקרקעין, המגובה בשרשרת הסכמים תקפים לאורך כל תקופת התכנון וההקמה וביחס למקרקעין הרלוונטיים, היא מהותית ביותר, וזאת גם אם לא היתה מהווה תנאי להסמכה כקבוע בהחלטת הממשלה.

העובדה שקיים מסמך מאת רשות החשמל המעיד כי קיימת זיקה למקרקעין, ללא ציון בדבר השטח אליו מתייחסת הזיקה, אילו בדיקות נערכו להוכחת הזיקה, מהי מערכת ההסכמים המגבה את הזיקה למקרקעין האמורים ועוד, בעייתית לכשעצמה, והעותרות ביקשו ומבקשות לקבל את כל המידע ביחס לכך, כחלק מניהול ההליך בשקיפות מירבית.

32. בנוסף, ניתן לראות בפירוט לעיל, כי העותרות מנסות לקבל מענה מפורט וענייני אודות ההליכים בקשר עם תת"ל 91 והמידע בקשר לכך כבר **כמעט שנה (!)**. לאורך כל התקופה התקבלו תשובות מתחמקות, לא ענייניות ושאינן מקדמות את העותרות לשום מקום.
33. תמוה הדבר **שרק כעבור כ-7 חודשים מפניית העותרות**, התקבלה תשובת המשיבה 2, כי לא ניתן למסור את המידע המבוקש בשל היותו "סוד מסחרי מקצועי". אם כך הדבר, מדוע לא טרחו המשיבות (ביניהן ובמיוחד – הות"ל, עמה התכתבו העותרות והח"מ מספר פעמים בעניין) לציין זאת בתחילה?
- מדוע ניאלצו העותרות להמתין עד לשלב זה, אשר בינתיים התקדמו המשיבות, כולל היזם (המשיב הפורמאלי), בקידום תת"ל 91 - ובאין מפריע וללא כל פיקוח ציבורי, בעוד שהעותרות ניסו ומנסות כל העת לקבל מידע שמצוי בידי המשיבות, אך לפתע כעת, אינן יכולות למסור אותו.
34. נוסף ונאמר – גם אם המשיבה 2 סבורה כי אכן מדובר בסוד מקצועי מסחרי וכי המידע שהועבר אליה הועבר בידיעה שאין הוא מועבר לצד ג' אחר – האם זו סיבה **לשלול באופן על הסף, ללא כל נימוק**, את בקשת העותרות? גם בחוק מוצע פתרון ביניים למצבים מסוג זה, כקבוע בסעיף 11 לחוק, על פיו ניתן למסור מידע חלקי או מידע בתנאים, כגון, השחרת חלקים מסוימים במידע המבוקש וכיו"ב.
35. עם כל הכבוד, אין זה סביר ולא ייתכן שהעותרות יידרשו להמתין זמן רב כל כך לקבלת המידע המבוקש תוך קבלת תשובות מתחמקות ולא ענייניות, **במיוחד שמדובר בנושא מהותי וחשוב אשר עשוי להשפיע על כל האוכלוסייה הנמצאת בסמיכות גבוהה לתחנת הכח המזרחית מתוכננת, עובדה אשר יש לה השפעות רבות ומרחיקות לכת, בין היתר, על חייהם של אוכלוסייה זו.**
- לכן, ובשל חלוף הזמן ולאור תשובת המשיבה 2 מיום 28.6.2018, מתבקש כבוד בית המשפט להורות למשיבות על ביטול תשובת המשיבה 2 ומסירת המידע והחומרים המבוקשים, ללא כל דיחוי נוסף.**

ג. המידע המבוקש מצוי בידי המשיבות

36. החוק מכיר בזכותו של כל אזרח ישראלי או תושב לקבל מידע הנמצא בידי הרשות הציבורית. "מידע" לעניין זה הינו כל מידע המצוי בידי הרשות הציבורית, בכל צורת אחסנה שהיא. כך קבוע בסעיף 2 לחוק:
- "כל מידע המצוי בידי רשות ציבורית, והוא כתוב, מוקלט, מוסרט, מצולם או ממוחשב;"**
37. כפי שפורט לעיל בעתירה זו, ולמיטב ידיעת העותרות, המשיבות, כולן או חלקן, מרכזות בידיהן את המידע המבוקש.
38. כיוון שעסקינן במידע שיש לו חשיבות ציבורית אדירה, אשר באה לידי ביטוי ועשויה להשפיע גם על חיי אדם הנמצאים בסביבת תחנת הכח המזרחית, סבורנה העותרות כי קיימת חשיבות ציבורית ודמוקרטית, כי נתונים אלה יהיו חשופים, במלואם, לציבור

בכללותו, וביתר שאת בפני העותרות אשר נושאות באחריות לשלומם ולחיייהם של תושבי האזור בסביבת תחנת הכח המזרחית.

39. למרבה הצער, כפי שהובהר לעיל – ובאופן מקומם במיוחד – פניותיהן של העותרות זכו בחלקן למענה חסר ולא ענייני ובחלקן אף להתעלמות כמעט מוחלטת.

ד. תשובת המשיבה 2 אינה עולה בקנה אחד עם חוק חופש המידע

40. כפי שהובהר בעתירה זו, עולה כי תשובת המשיבות בכלל ותשובת המשיבה 2 בפרט, ביחס לדרישות העותרות לקבלת המידע המבוקש, אינה עולה בקנה אחד עם החוק.

41. זאת ועוד, תשובות המשיבות ובמיוחד תשובת המשיבה 2, אף אינה עולה בקנה אחד עם נהלי חופש המידע, וביניהם, נוהל 'דרישות המענה בדחיית בקשת חופש מידע' (נוהל מס' 3.1 אשר עודכן ביום 23.6.2013), בהתאם אליו, ככל שהרשות מבקשת לדחות את הבקשה לקבלת המידע שהונחה בפניה, עליה לפרט בהחלטתה כאמור, את הדברים הבאים:

41.1 ציון הסעיף בגינו נדחתה הבקשה או חלקים ממנה;

41.2 פירוט העילה בגינה המידע המבוקש חוסה תחת החריג שצוין;

41.3 פירוט האינטרסים השונים שהרשות בחנה ואיזנה טרם קבלת החלטתה, וביניהם האינטרס האישי של המבקש, ככל שזה פורט, האינטרס הציבורי לחשיפת המידע, בין אם עלה מתוך הבקשה ובין אם עלה מנסיבות העניין ואינטרס מוגן של צד ג' ככל שקיים;

41.4 הבהרת ההחלטה מדוע במכלול השיקולים (הערך המוגן בחוק והאינטרסים המפורטים לעיל), החליטה הרשות להעדיף את אי גילוי המידע על פני חשיפתו;

41.5 ככל שהעילה לדחיית הבקשה מעוגנת בסעיף 9 לחוק, שעניינו מידע שאין למסרו או שאין חובה למסרו, על הרשות להבהיר מדוע נבצר ממנה להעביר לידי המבקש את המידע באופן חלקי או בתנאים;

41.6 יידוע העותר על זכותו לעתור לבית המשפט לעניינים מנהליים תוך 45 יום, תוך ציון מיקום בית המשפט לו הסמכות המקומית לדון בעתירה;

תשובת המשיבה 2, כפי שתוארה לעיל אינה עולה בקנה אחד עם בקשות העותרות כאמור, ואינה עומדת בנהלי חופש המידע, ביניהם, נוהל 3.1 המוזכר לעיל, שכן בתשובת המשיבה 2, לא ניתן כל הסבר או נימוק להחלטת המשיבה 2 שלא למסור את המידע. מן הראוי היה שבחלוף תקופה כה ארוכה במהלכה לא קיבלו העותרות תשובות ענייניות כלשהן, שלכל הפחות יסבירו או ינמקו לעותרות, מדוע הוחלט כפי שהוחלט.

42. בענייננו, גילוי של המידע המבוקש משרת את תכלית חוק חופש המידע להשגת המטרה של שקיפות פעולת הממשל, שהיא ביסוד המשטר הדמוקרטי.

43. כבר עמדנו על כך כי חובתה של הרשות, לכלול את ההנמקה העומדת בבסיס החלטתה שלא להעביר את המידע המבוקש, ככל שהיא עומדת על אי מסירת המידע המבוקש. אי התייחסות לדרישה ו/או אי הנמקה ואי מתן פירוט מספק, פוגעים באפשרות אפקטיבית מצד המבקש לבחון את החלטת הרשות, במיוחד בנושא שיש לו חשיבות ציבורית משמעותית נשוא עתירה זו.

ה. הפן המשפטי

ה.1. הזכות לקבל מידע וחוק חופש המידע בענייננו

44. סעיף 1 לחוק קובע כי כל אזרח או תושב זכאי לקבל מידע מרשות ציבורית.
45. על החשיבות שבגילוי המידע שבידי הרשות הציבורית, עמדו בתי המשפט בשורה ארוכה של פסקי דין. כך, למשל, קבע בית המשפט העליון בע"מ 2975/15 הוצאת עיתון 'הארץ' נ' משרד החוץ (06.06.2016; פורסם בנבו):

'עם חקיקתנו של חוק חופש המידע נפל דבר במשפטנו – הנחת היסוד היא שמידע ציבורי הוא מידע שלציבור יש זכות לקבלו (כאמור בסעיף 1 לחוק), ואילו אי-הגילוי הוא החריג. החריגים עשויים להיות לעתים נכבדים ואף רחבים, אולם עדיין הם בגדר חריגים, והנטל להוכיח את תחולתם הוא על הטוען להם (ראו למשל: רע"א 291/99 ד.ג.ד. אספקת אבן ירושלים נ' מנהל מס ערך מוסף, פ"ד נח(4) 221, 233 (2004); עע"מ 1786/12 גיולאני נ' מדינת ישראל – המשרד לביטחון פנים, פסקה 45 לפסק דיני (20.11.2013) (להלן: עניין גיולאני)). בכך הרחיב החוק את זכות העיון במסמכי הרשות, שהייתה נתונה לפרט אף טרם חקיקתנו, והכיר בזכותו של הפרט לקבל מידע גם כאשר אין לו עניין אישי בו (עע"מ 7024/03 גבע נ' ראש העירייה הרצליה, פסקה 11 (9.6.2006)). זאת, מתוך תפיסה שהרשות מחזיקה במידע בנאמנות עבור הציבור, ושחשיפתו של המידע מקדמת את חופש הביטוי ומאפשרת לציבור לפקח על פעילותה (ראו למשל: עע"מ 8282/02 הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נ' מדינת ישראל – משרד מבקר המדינה, פ"ד נח(1) 465, 470-472 (2004); עע"מ 9135/03 המועצה להשכלה גבוהה נ' הוצאת עיתון הארץ, פ"ד ס(4) 217, 230-232 (2006) (להלן: עניין המועצה להשכלה גבוהה); עע"מ 7744/10 המוסד לביטוח לאומי נ' מנגל, פסקה 5 לפסק דינו של השופט נ' הנדל (15.11.2012) (להלן: עניין המוסד לביטוח לאומי); עע"מ 3908/11 מדינת ישראל הנהלת בתי המשפט נ' עיתון דה מרקר עיתון הארץ בע"מ, פסקאות 20-23 לפסק דינה של השופטת ע' ארבל (22.9.2014)).'

46. נפנה גם לפסק דינו של בית המשפט העליון בע"מ 9135/03 המועצה להשכלה גבוהה נ' הוצאת עיתון הארץ, תק-על 2006(1), 697, בעמ' 232 (להלן – "הלכת המועצה להשכלה גבוהה"):

"הזכות לקבלת מידע על פעילותן של רשויות ציבוריות היא מאבני היסוד של חברה חופשית. היא נוגעת לעצם קיומו של המשטר הדמוקרטי, היא מזינה את חירות הביטוי וניזונה ממנה והיא משקפת את התפיסה המשפטית לפיה הרשות כנאמן הציבור מחויבת לדאוג לציבור ולא לעצמה במילוי תפקידיה (ראו א' ברק "חופש המידע ובית-המשפט" קרית המשפט ג (תשס"ג) 95, 99-96 (להלן: ברק, חופש המידע). לקשר בין זכות הציבור למידע ובין חופש הביטוי ראו בג"ץ 5771/93 ציטרין נ' שר המשפטים, פ"ד מח (1) 661, 673 וכן ראו "The Relationship between Freedom of A. Mason Expression and Freedom of Information" Freedom of Y. & Freedom of Information (J. Beatson Expression and Cripps eds., 2000) 225".

47. הנה כי כן: הכלל הוא שעל הרשות המינהלית לגלות לאזרח את המידע המצוי בידה. האמור מקבל משנה תוקף מקום בו מדובר בפעולות של רשות שעלולות לסכן ולהשפיע על חיי אדם, כפי שמתקיים בעניינינו.

48. רבות דיברה הפסיקה על חשיבותה של הזכות לקבל מידע מרשויות הציבור, המשמשות כנאמן של הציבור ופועלות לטובתו. הזכות לקבל מידע מרשויות ציבוריות הוכרה כנגזרת של חופש הביטוי ועל כן הוכר מעמדה כמעמד של זכות יסוד בשיטת המשפט בישראל, הנהנית מהגנה של זכות חוקתית.

49. חשיפת פעולות הרשויות הציבוריות לעין הציבור, בצד הנגישות למידע, מסייעת בקידום השוויון, שלטון החוק וזכויות האדם, ומאפשרת בקרה על מעשי השלטון. (ראו: ע"מ 398/07 התנועה לחופש המידע נ' מדינת ישראל - רשות המיסים, עמ' 17 (פורסם בנבו) (2008).

50. מושכלות יסוד בשיטתנו הן, כי התכלית העומדת בבסיס עקרון חופש המידע היא זכות הציבור לדעת והפיקוח על תקינות פעולותיה של הרשות הציבורית. באמצעות חופש המידע ניתן להגביר את השקיפות בה מחויבת כל רשות ציבורית מעצם טיבה וטבעה. כך נקבע בהלכת המועצה להשכלה גבוהה בעמוד 231:

"... אכן, שקיפות פעולותיהן של רשויות השלטון מאפשרת לאזרחים להתחקות על פעולות אלה ועל השיקולים שעמדו בבסיסן ולבקורן, ככל שהדבר דרוש, והיא תורמת תרומה מכרעת ל'היגיינה הציבורית' ולשיפור איכותה של פעולת הרשות בידעה כי פעולותיה ותהליך קבלת החלטותיה חשופים ושקופים לעין הציבור..."

51. על אף חשיבותה הרבה של זכות זו, בדומה לזכויות יסוד אחרות במשפט הישראלי, גם הזכות לחופש המידע הינה זכות יחסית. משמעות הדבר היא שבמקרה בו קיימת סתירה בין הזכות לחופש המידע לבין זכויות או אינטרסים אחרים, יש לשקול את השיקולים הרלוונטים למקרה, ולערוך איזון מתאים בין הזכויות.
52. השיקולים שרשאית הרשות הציבורית לשקול בהחליטה אם לגלות מידע אם לאו, נמנו בסעיף 10 לחוק:

” 10. שיקולי הרשות הציבורית

בבואה לשקול סירוב למסור מידע לפי חוק זה, מכוח הוראות סעיפים 8 ו-9, תיתן הרשות הציבורית דעתה, בין היתר, לענינו של המבקש במידע, אם ציין זאת בבקשתו, וכן לענין הציבורי שבגילוי המידע מטעמים של שמירה על בריאות הציבור או בטיחותו, או שמירה על איכות הסביבה.”

53. בענייננו איזון האינטרסים בין חובת הגילוי לבין האפשרות לסרב לגילוי, נוטה בבירור לטובת גילוי המידע לציבור, אשר מבקש לפקח ולהתנהל בשקיפות מול הרשות שעה שעשוי להגרם לו נזקים משמעותיים המסכנים חיי אדם, עקב תחנת הכח המזרחית המתוכננת.
54. כאשר הרשות שוקלת האם לגלות מידע כלשהו לציבור, אשר גילוי עולל לפגוע בצד שלישי – עליה לאזן בין התכלית הקיימת בבסיס הזכות לחופש המידע לבין הפגיעה האפשרית בצד השלישי כתוצאה מגילוי כאמור.

55. ראו לעניין זה: עע”מ 10845/06 שידורי קשת בע”מ נ’ הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, פסי’ 68 (פורסם בנבו, ניתן ביום 11.11.2008) (להלן: ”פרשת שידורי קשת”):

”...המסקנה המתבקשת היא, שכאשר רשות ציבורית שוקלת האם לגלות מידע אשר גילוי עולל לפגוע בצד שלישי, עליה לשוות לנגד עיניה את תכליתו העיקרית של עקרון חופש המידע, שהיא לחשוף לעין הציבור את פעולותיה שלה. החוק לא נועד לגרום פגיעה במי שמסר מידע לרשות ציבורית או במי שמידע על אודותיו הגיע לידיה. לפיכך, גילוי של מידע אשר עולל לפגוע באופן ממשי בצד שלישי יהיה מותר רק אם יתקיים עניין ציבורי חיוני שיצדיק זאת...”

56. בהקשר זה, יש לציין כבר עתה וכפי שנאמר בעתירה זו לעיל ולהלן – אין עוררין כי מדובר ב”עניין ציבורי חיוני” שעשוי בהחלט להצדיק את גילוי של המידע המבוקש בעתירה זו.
57. בתשובת המשיבה 2, התייחסה המשיבה 2 לסעיפים 9(ב) ו-9(ב) (7) כחריגים לגילוי המידע המבוקש, וזאת ללא כל נימוק או הסבר, המניח את הדעת, ובוודאי ללא מתן התייחסות כלשהי לנושא הציבורי המשמעותי הקיים במקרה זה.
58. בפרשת שידורי קשת (פסי’ 74), פורט אודות האיזון האופקי בין שתי הזכויות החוקתיות העומדות בבסיס סעיף 9(ב) לחוק, וכך נאמר שם:

”...בענייננו, סעיף 9(ב) לחוק חופש המידע מעמיד זה מול זה שני ערכים מתחרים: הזכות להגנה על סודות מסחריים מול חופש המידע. הזכות להגנה על סוד מסחרי הינה חלק מהזכות להגנה על הקניין המוגנת בסעיף 3 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ולכן זכות זו הינה זכות חוקתית בעלת מעמד גבוה במדרג של זכויות האדם

[השוו: מיגל דויטש עוולות מסחריות וסודות מסחר 94, 301 (2002)].
אשר לזכות לחופש מידע, זו אמנם אינה קבועה במסגרת חוק יסוד,
ולכן באופן פורמאלי אין לזכות זו מעמד חוקתי. יחד עם זאת,
הובעה הדעה לפיה נכח הקשר ההדוק בין הזכות לחופש מידע לבין
הזכות לחופש הביטוי, ובהיותה נגזרת מחופש זה, נהנית אף הזכות
לחופש מידע מהגנה של זכות חוקתית (סגל, עמ' 116; ראו גם: עניין
משרד התחבורה).

75. סעיף 9(ב)(6) לחוק חופש המידע קובע את נוסחת האיזון בין שני
הערכים המתנגשים: גילוי המידע בידי הרשות יימנע רק כאשר
עלולה להיגרם פגיעה ממשית בערכו של הסוד המסחרי או הסוד
המקצועי. תכליתה של ההוראה הינה הגנה על פגיעה בעסקיו של צד
שלישי, באמצעות גילוי מידע על אודותיו, **אלא אם כן האינטרס
הציבורי מצדיק פגיעה כזו.** להלן אתווה רשימת שיקולים, אשר
אינם בגדר רשימה סגורה או ממצה, אשר על הרשות לשקול כאשר
דנה היא בשאלה האם לגלות מידע החוסה תחת הגנת סעיף 9(ב)(6)
לחוק חופש המידע.

59. בפרשת שידורי קשת, פורטו, בין היתר, השיקולים שעל הרשות לשקול בבואה לבחון בקשה
לגילוי מידע לפי החוק, במסגרת בסעיף 9(ב)(6) לחוק. בין השיקולים אשר צוינו בפרשת
שידורי קשת, הינם: העניין האישי של מבקש המידע, זכות הציבור לדעת, האם המידע גולה
לצדדים שלישיים, אלמנט הפיקוח הציבורי, מידת הפגיעה בערכו של הסוד המסחרי ועוד.
עם זאת, בפרשת שידורי קשת (בפס' 76) צוין כי:

*"השיקול המרכזי אשר אמור להנחות את הרשות בהחלטתה
האם למסור מידע שהיא אינה חייבת למסרו לפי סעיף 9(ב) לחוק
חופש המידע הוא העניין הציבורי שבגילוי המידע (ראו: סגל,
עמ' 199).*

...

כאמור, אחת מתכליות העיקריות של חוק חופש המידע, אשר
על בית המשפט או הרשות לשוות נגד עיניהם כאשר הם בוחנים
האם יש לגלות מידע החוסה תחת סעיף 9(ב)(6) לחוק, הוא
**האינטרס של חשיפת פעולות הרשות בפני הציבור על מנת
לקיים דיון ציבורי מושכל ולאפשר ביקורת ציבורית על הרשות.**
בשקילת אינטרס זה, יש להביא בחשבון כי ככלל, על גוף פרטי
המתקשר עם רשות ציבורית לקחת בחשבון כי המידע הכרוך
בהתקשרותו פתוח לעיונו של הציבור (עניין החברה לייזום)...

60. הנה כי כן, שוב חוזר ומדגיש בית המשפט הנכבד כי התכלית המרכזית של החוק הינה
העניין הציבורי העומד על הפרק. כפי שנאמר לא אחת בעתירה זו, האינטרס הציבורי
מובהק וברור לכל. יתרה מזאת, בפרשת שידורי קשת הודגש כי בהתקשרותו של גוף פרטי
עם רשות ציבורית, עליו לקחת בחשבון כי ייתכן והמידע הקשור אליו יבוא לעיון הציבור.
היזם (המשיב הפורמלי) ידע, או לכל הפחות היה עליו לדעת, שבבואו ליזום פרויקט אדיר
מימדים ומסוג זה, שיש בו כדי להשפיע בצורה כה רחבה והרת גורל על הציבור, ייתכן
והמידע הקשור בכך יגיע לעיונו של הציבור, ובמקרה זה – העותרות.

61. וכפי שכבר נאמר בעתירה זו לעיל – גם אם היזם (המשיב הפורמאלי) והמשיבות סבורים כי אכן סעיפים 9(ב) ו-9(ב) חלים במקרה זה, ראוי היה שיאמרו זאת בתחילת הדרך ולא כעבור מספר רב של חודשים. הרי אם היום טוענות המשיבות כי מדובר בסוד מסחרי מקצועי או במידע שנמסר בתנאי שלא יעבירו לצד ג' אחר, סביר להניח כי הדבר היה נכון גם למועד בו פנו העותרות למשיבות לראשונה.

62. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, גם אם תתקבל טענת המשיבה כי ישנו מידע שחשיפתו עלולה לגרום נזק ממשי, הרי שניתן להגשים את האינטרס הציבורי, גם באמצעות גילוי מידע חלקי לעותרות, כמצוות סעיף 11 לחוק, שעניינו מסירת מידע חלקי ומסירת מידע בתנאים, והקובע כדלהלן:

"היה המידע המבוקש מידע אשר הרשות הציבורית רשאית או חייבת שלא למסרו כאמור בסעיף 9, וניתן לגלות את המידע, ללא הקצאת משאבים בלתי סבירה או הכבדה ניכרת על פעולתה של הרשות, תוך השמטת פרטים, תוך עריכת שינויים או תוך התניית תנאים בדבר דרך קבלת המידע והשימוש בו, תמסור הרשות את המידע בהשמטות, בשינויים או בתנאים המחויבים, לפי הענין; נעשו השמטות או שינויים כאמור, תציין זאת הרשות, אלא אם כן אין לגלות עובדה זו, מהטעמים המפורטים בסעיף 9(א)(1)."

63. משמעות הדברים ברורה: ניתן להימנע מגילוי סעיפים/מידע ספציפיים, ככל שיתברר כי יש בכך צורך, ואין בכך כדי לגרוע מחובתן של המשיבות לגלות את יתר המידע המבוקש בפני העותרות.

64. במקרה דנו, קיים אינטרס ציבורי מובהק לגילוי של המידע המבוקש, אשר עניינו כאמור, במשאבים ציבוריים מובהקים ויש בו כדי לאפשר לציבור בכללותו ולעותרות בפרט לבחון האם הכללים והתנאים הקבועים בדין אכן מתקיימים, כמו גם לאפשר לציבור, ובמיוחד לאוכלוסיית המתגוררים בסביבת תחנת הכח המזרחית כאמור, לפקח ולעקוב אחר המתוכנן בסביבת מגוריהם.

ו. סוף דבר

65. על יסוד כל אחד מן הנימוקים המפורטים בעתירה זו לעיל, קל וחומר על יסוד משקלם המצטבר, מתבקש בית-המשפט הנכבד להורות למשיבות, ובפרט למשיבה 2, למסור לידי העותרות את כל המידע המבוקש, ללא כל דיחוי נוסף, כמפורט בעתירה זו בכלל ובסעיף 12 לעיל בפרט.

66. לבית משפט נכבד זה הסמכות לדון בעתירה לאור מקום קבלת ההחלטה ובהתאם לפריט 2 לתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מנהליים, תש"ס-2000.

67. בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את המשיבות בהוצאות העותרות, לרבות שכר טרחת עורך דין בצירוף מע"מ בגינו כדין.

68. עתירה זו נתמכת בתצהירים של הגב' יעל בנט מאיר ושל מר אנדרס מלינקביץ, נציגי העותרות.

69. מן הדין ומן הצדק להיעתר לעתירה.

ברק קינן, עו"ד		לי לוריא, עו"ד
מ. פירון ושות' ב"כ העותרות		

תל אביב, היום, _____ ב _____ 2018.